



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 43042

Kl. 53 g, 4/04

F. Hoffmann – La Roche & Co*)
Aktiengesellschaft

Bazyleja, Szwajcaria

Sposób wytwarzania paszy dla drobiu oddziaływającej na barwę łapek, dziobów, skóry i mięsa

Patent trwa od dnia 3 października 1958 r.

Pierwszeństwo: 11 października 1957 r. (Szwajcaria).

Niniejszy wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania paszy dla drobiu oddziaływającej na barwę łapek, dziobów, skóry i mięsa.

W dotychczasowych sposobach w celu osiągnięcia żadanego zabarwienia skóry, łapek, dziobów i mięsa drobiu usiłowano w braku świeżej zielonej paszy zastępować ją dodatkiem suszu zielonego. Okazało się, że różnice jakościowe suszu zielonego były znaczne, wskutek czego nie można było osiągnąć zadowalających wyników. Próby przeprowadzone dotychczas z karotynoidami, takimi jak karotyna, dwuhydro- β -karotyna oraz likopina, nie dały pożądaných rezultatów.

* Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są André Geisendorf i Konrad Streiff.

Stwierdzono, że można uzyskać paszę zawierającą karotynoidy, za pomocą której uzyskuje się pożądané zabarwienie u drobiu. Według wynalazku do mieszaniny zawierającej znaną paszę tuczną (pasza jednostronna albo mieszana razem ze zbożem) dodaje się kantaksantyny, najlepiej w ilości 1–30 mg na 1 kg paszy.

Kantaksantynę dodaje się w dowolnej postaci, np. jako suchy proszek w czystej postaci, albo jako proszek w postaci stabilizowanej, albo jako roztwór, np. w roślinnych olejach (przy ewentualnym dodaniu stabilizatorów) albo jako emulsję lub dyspersję, np. w celu podawania w wodzie służącej do pojenia. W tym ostatnim przypadku korzystnie jest dodawać kantaksantynę bezpośrednio przed karmieniem, w celu uniknięcia częściowego jej rozkładu.

Dobre wyniki uzyskuje się, jeśli otrzymywaną sposobem według wynalazku paszę podaje się od wylęgu aż do zakończenia tuczenia. Można również rozpocząć podawanie paszy dopiero po pewnym czasie, np. po piątym tygodniu życia zwierząt. Przy dłużej trwającym podawaniu wskazane jest stosowanie paszy zawierającej mniejsze ilości kantaksantyny, niż przy stosowaniu w okresie krótkotrwałym, w którym to przypadku zaleca się intensywniejsze dawkowanie.

Przy stosowaniu paszy wytwarzanej sposobem według wynalazku osiąga się silne żółte aż do pomarańczowo-żółtego zabarwienie łapek i dziobów, skóry i mięsa. Barwa ta jest specjalnie intensywna na łapkach i dziobach, mniej intensywnie występuje w tkance tłuszczowej i w skórze, a jeszcze słabiej w tkance mięsniowej.

W poniższym przykładzie podano skład paszy zawierającej dodatek kantaksantyny.

Przykład.	jęczmień	18,5%
	pszenica	30,0%
	ryż	15,0%
	otręby	10,0%
	śrut orzeszków ziemnych	4,0%
	śrut soi	5,0%
	mąka rybia	7,0%

serwatka w proszku	3,0%
drożdże	2,0%
wapno	2,0%
śrut kostny	1,3%
sole mineralne oraz pierwiastki śladowe, witaminy, antybiotyki, Coocidiostatica	2,2%

kantaksantyna 5 mg w 15 ml oleju arachidowego na 1 kg paszy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania paszy dla drobiu, oddziałującej na barwę łapek, dziobów, skóry i mięsa, znamieny tym, że do podstawowych składników paszy dodaje się kantaksantynę.
2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że stosuje się kantaksantynę stabilizowaną.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że stosuje się kantaksantynę w ilości 1—30 mg na 1 kg paszy.

F. Hoffmann — La Roche & Co
Aktiengesellschaft
Zastępca: dr Andrzej Au
rzecznik patentowy